

8. Revision af den kinesiske tekst til konventionen om folkedrab.

(Dagsordenens punkt 56).

Diskussionen drejede sig væsentlig om, hvorvidt det efter international ret kunne anses for tilladeligt at ændre den ene af fem autentiske udgaver af en konvention, der ovenikøbet var ratificeret af Kina. Fra kinesisk side fremhævedes det, at der kun var tale om sproglige ændringer. Fra anden side blev det hævdet, at i hvert fald een af ændringerne var af reel art.

Det vedtoges sluttelig, at generalsekretæren skal oversende en bekræftet kopi af den korrigerede kinesiske tekst til alle medlemsstater og til de ikke-medlemsstater (11 af 40), der har ratificeret, samt anmode disse om at meddele ham, hvorvidt de accepterer eller tager forbehold (resolution af 21. december).

9. Erstatning for skade lidt i De Forenede Nationers tjeneste.

(Dagsordenens punkt 57).

Af generalsekretærens rapport (jfr. beretning 4. samling, p. 52) fremgik, at krav mod

henholdsvis Jordan og Ægypten endnu var uafgjorte, i hvilken anledning han bad om yderligere instruktioner.

Sverige fremsatte et resolutionsforslag, hvorved det indtrængende henstilledes til de regeringer, overfor hvem krav er blevet fremsat, at forhandle om en ordning med generalsekretæren eller, hvis en ordning ikke kan opnås, at gå ind på at afgøre de foreliggende spørgsmål ved voldgift.

Uanset at sagen drejede sig om, hvilke forholdsregler der skulle træffes, og ikke om selve kravenes berettigelse, gik flere af talerne ind på dette sidste. Sovjetunionen var imod de skridt, der blev foreslået, som læggende pres på staterne. De fleste var dog enige om, at forsamlingen var kompetent i sagen, uanset at Transjordanien ikke er medlem af FN.

Med en på britisk forslag affattet noget vagere og derfor mere acceptabel formulering af resolutionens slutning vedtoges det svenske forslag af plenarforsamlingen den 21. december.

Plenarforsamlingens 2. del.

Politiske spørgsmål.

1. Korea.

(Dagsordenens punkt 16).

Debatten om Korea genoptoges i 1. udvalg den 3. marts, uden at nogen af parterne kom hinanden nærmere. Begge fastholdt deres standpunkter fra forsamlingens 1. del, og regeringsomdannelsen i Sovjetunionen, der indtraf henimod debattens slutning, gav sig ikke noget udslag under behandlingen af ovennævnte dagsordenspunkt.

Under disse omstændigheder var der mellem repræsentanter for de stater, der stemte for plenarforsamlingens resolution af 3. december 1952, enighed om ikke at fremsætte forslag til nogen ny resolution om Korea-

spørgsmålets militære side. De vestlige stormagter stillede derimod, støttet bl. a. af Danmark, forslag om en resolution angående hjælpe- og genopbygningsprogrammet i Korea. Resolutionen bifalder UNKRAs nye program for tiden indtil udløbet af juni 1953, udtaler anerkendelse for allerede ydede bidrag og opfordrer til snarlig indfrielse af endnu ikke opfyldte tilsagn om bidrag samt retter en appel til alle regeringer og organisationer om indenfor grænserne for deres finansielle ressourcer og konstitutionelle eller statutmæssige beføjelser at bidrage til den foreliggende opgaves løsning. Sidstnævnte reservation indsattes på forslag af Ægypten.